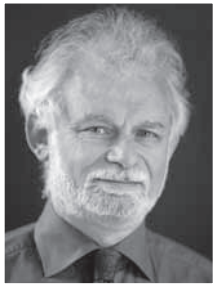


## Leerling-tovenaars?

EMMANUEL GERARD  
hoofredacteur



In de aanloop naar de verkiezingen van 25 mei hebben de politieke partijen hun standpunten scherp gesteld. De kiezer staat voor duidelijke keuzes en we kijken met meer dan gewone belangstelling uit

naar de resultaten. In het programma van de partij die de opiniepeilingen aanvoert, is er mij alvast een merkwaardige paradox opgevallen. Wij willen niet dat er geraakt wordt aan het algemeen secundair onderwijs, want “ik wil die kansen ook aan mijn kinderen geven”, aldus voorzitter De Wever op het verkiezingscongres van N-VA.

Deze behoedzaamheid voor experimenten in het onderwijs, en het zorgzaam koesteren van wat ons onderwijssysteem aan waardevol te bieden heeft, is een zeer respectabel uitgangspunt. Maar als het gaat over het sociaal model, dan laat diezelfde partij elke behoedzaamheid vallen, dan is niet eens ‘evolutie’, maar ‘revolutie’ de boodschap: de index, het nationaal loonoverleg en de groep van tien, de regeling betreffende werkloosheidsuitkeringen, en nog meer aspecten van ons sociaal systeem, het kan allemaal de schop op. Mijn eenvoudige vraag luidt dan: is ook ons sociaal model – met sociale dialoog als hoeksteen – geen waardevol erfgoed dat Vlaanderen aan zijn kinderen wil doorgeven, geen ‘kostbaar weefsel’ dat wij moeten koesteren? En zullen zij die stormen-

derhand en met veel branie de sociale verhoudingen ondersteboven willen keren, uiteindelijk geen leerling-tovenaars blijken te zijn? Sandra Rosvelds geeft in het eerste woord alvast helder aan wat voor de christelijke werknemersbeweging de risico’s en uitdagingen zijn, maar ook wat voor haar ‘verandering’ betekent in de komende beleidsperiode: sociale vooruitgang in de Europese Unie, rechtvaardige herverdeling, kwalitatieve groei, vrijwaring van de draagkracht van de sociale zekerheid, versterken van de participatieve democratie.

Verskillende – uiteraard lezenswaardige – bijdragen in dit gevarieerde nummer behandelen problemen die op één of andere wijze de inzet van de verkiezingen vormen. Voor elk wat wils. De toekomst van de eurosceptische partijen, die de wind in de zeilen lijken te hebben, vormt het voorwerp van een goed gedocumenteerd artikel. Stevig onderbouwd is ook de bijdrage over de migratie van Roemenen en Bulgaren, die sinds 1 januari niet langer aan beperkingen onderhevig is; het is een hot topic in meerdere landen van de Europese Unie en één van de verklaringen trouwens van het euroscepticisme. Vanzelfsprekend ontbreekt ook de pensioenkwestie niet in dit nummer; de helder geschreven analyse van Kim De Witte heeft mij alvast veel geleerd. Het laatste deel van de trilogie over het arbeidsmarktbeleid van de Vlaamse regering krijgt u er gratis bij. Voor wie even wil verademen, los van verkiezingen, is er ook de bijdrage over zingeving in de christelijke arbeidersbeweging.